

Stat som Følge af dennes Sejr. Hvor som helst det er muligt bør man respektere en Landsdels Ønske om selvstændig Lovgivning.

b. Der kan ikke paalægges en Befolkning Krigsskadeserstatning, med mindre den er bleven overbevist om at have forbrudt sig mod international Lov.

c. Ingen Traktat eller anden international Overenskomst bør underskrives uden at være anerkendt af Folkets Repræsentanter. Nationerne bør indføre Love, som sikrer Folket og dets Repræsentanter Retten til at øve Kontrol med alle udenrigspolitiske Sager.

3. At skabe en sikker Grundvold for fremtidig Værldsfred.

a. De enkelte Landes Udenrigspolitik bør ikke gaa ud paa at skabe *Alliancer*, hvis Formaal er at opretholde »Balancen mellem Magterne«, men derimod paa at skabe »en Sammenlutning mellem Nationerne« ved Hjælp af

1. Et eller flere Raad til Afgørelse af internationale Stridigheder.

2. En international Kongres med lovgivende og administrerende Myndighed angaaende internationale Affærer og med Ret til at udvælge en permanent Komité, som kan afløse det nuværende

hemmelige Diplomati og varetage dets tidligere Virksomhed.

3. En international Politistyrke.

b. Som foreløbigt Middel dannes en »Fredsliga«, indenfor de neutrale Nationer. Dens Medlemmer forpligter sig til at lade alle indbyrdes Vanskeligheder afgøre af juridiske, administrative eller voldgiftsmæssige Domstole samt paatager sig at medvirke til Oprettelsen af en international Politistyrke til gensidig Beskyttelse.

c. *National Afvæbning* foreslaas gennemført ved, at et Antal Nationer, der tilsammen besidder en vis Magt, eller enkelte Nationer, der i sig selv besidder en tilsvarende Magt, indmelder sig i Fredsligaen med Forpligtelse til at yde de afvæbnede Lande Beskyttelse mod eventuelle ydre Angreb. Indenfor den enkelte Nation bør man skride til en gradvis Afvæbning, der forholdsvis svarer til andre Nationers Indskrænkning af Krigsberedskabet, indtil man efterhaanden naar det endelige Resultat: Fuldstændig Afvæbning.

d. Med Tanken paa almindelig Afvæbning foreslaas, at alle Vaaben-, Ammunitions- og lignende Fabrikker, der er anlagt paa at fremstille Krigsmidler, for Fremtiden overtages af Staten.

e. Beskyttelse af privat Ejendom til Søs. Den søgaaende neutrale Handel og Kommunikation bør sikres gennem almenlydige maritime Neutralitetsbestemmelser med særligt Hensyn paa Handelsruterne gennem Kanalen mellem England og Frankrig, Dardanellerne, Panama, Suez, Gibraltarstrædet osv.

f. Enhver Krig, baseret paa økonomiske Interesser, bør umuliggøres ved nationale og internationale Bestemmelser.

g. Den demokratiske Regeringsform bør udvides og forstærkes overalt efter Principet: Nationalt Selvstyre, heri indbefattet *politisk Valgret for Kvinderne*.

Et Mindeord.

Johanne Meyer.

Blot et lille Mindeblad om min kære afdøde Lærerinde, Fru Meyer. Min yngste Søster og jeg var de første, der traadte ind i hendes Skole, da hun begyndte en saadan i Nyborg. Nu, da hun er borte, strømmer Minderne ind over mig, thi hvor gammel jeg end er blevet, husker jeg, som var det i Gaar, at jeg var i hendes Skole. Hun havde en egen Maade at undervise os paa, ikke den gamle trættende Udenadslæren, nej det var i Ordets egentlige Forstand en Friskole, ikke tøjles-

des underbetalte Arbejde og hendes Evne til at være baade Forsørger og Moder. Det er en Opgave, som faa eller ingen kan løse tilfredsstillende, fordi den kræver et Overskud af Vilje, Arbejdskraft og Helbred til at imødekomme hver Dags Krav. Men utallige Hjem i Samfundene er jo byggede herpaa. Derfor hænder det, at en Tolv-aarsdreng ofte uden arvelig Last udvikler sig til Forbryder, og at Smaa-piger med naturlige Muligheder for at blive gode Kvinder ender i Smuds.

Det næste Billede er utrolig sørgeligt: En spinkel Kone og hendes unge Datter slæber hen over Skinnerne en gustenbleg, lam Mænd. Han har sine Arme om deres Skuldre, og de støtter

hver fra sin Side hans paralytiske Lægene og skyder hans kraftløse Fødder frem. Det synes meningsløst at bringe Staklen ind til Toldestersyn; han er ikke farlig, kun hjælpeløs. De graa Landeværnsmænd langs Perronen følger den lille Families langsomme Fremgang med Øjne, som taler. Men deres Holdning er stram. Saa kommer der en Officer med et Par korte Ordre: Manden bæres af to Soldater ind i en tørt Kupé, Togføreren tegner med Kridt et Kors paa Døren, og de to Kvinder føres alene ind til Visitation. Det, de har at fortælle, gaar utvivlsomt ud paa, at Manden var en febersyg, der stod op fra sin Seng for at flygte. Feberen og Flugtens Anstren-

gelser i Fællesskab medførte Lammelsen. Nu vender han tilbage som et Vrag, ledsaget af to Kvinder, der maa prøve at ernære og helbrede ham i et Land, hvor alle socialt-humane Love er traadt ud af Kraft og de fleste Erhverv standsede.

En blind ung Pige ledes frem af to Soldater. Hun har sit Pas og sin Billet i en Læderpose, der hænger i en Snor om hendes Hals. Hun er uden paarørende. Hun taler flandersk med enkelte franske Ord — altsaa sikkert en Belgier, en Flygtning, der vender tilbage — men til hvad?

Ud fra Mængden skiller sig tre Mennesker: en krumbojet Bedstemoder med to smaa Dreng. At de hører sammen